

Dragostea

Dragostea a fost dintotdeauna un subiect vast, controversat, periculos, frumos, devastator și sublim. Dragostea te zăpăcește de cap. Dragostea te vindecă. Dragostea îți dă sens. Toate acestea sunt dependente de criteriile și principiile de viață adoptate de individ.

Trei aspecte fundamentale vis-a-vis de dragoste:

1. Dragostea ca sentiment. Este expusă efemerității. Fiind alimentată doar senzorial, acest gen de asumare a dragostei nu rezistă în timp. Factorul decizional nu este definit de inimă, ci de stimuli externi, ori aceștia nu durează în timp.

Dacă vrei să fii iubit/ă de un egoist/ă intră într-o relație de tip „doar sentiment” și vei avea reușită sigură. Acest gen de abordare nu are nicio legătură cu nevoile celuilalt, cu interesul pentru binele și fericirea lui. Nuu, acesta slujește propriilor interese. Iar fenomenul este întâlnit deopotrivă, atât la băieți, cât și la fete.

Genul acesta de relații urmărește propriile avantaje, nevoi, cerințe. Fugi de „iubire” sentimentală, neasumată cerebral! Te vei alege cu răni usturătoare ce pot deveni incurabile.

2. Dragostea ca roadă a Sfântului Duh. Aceasta vine de sus. Din cer. De la Dumnezeu. Vrei să ai parte de ea, trebuie neapărat să fii copil al lui Dumnezeu. Lucru recunoscut de El. Dragostea aceasta este coloana vertebrală a Roadei Duhului. De aceea este cap de listă în Galateni 5:22. Aceasta implică:

- **Respect reciproc.** Nu doar unul, cu atât mai puțin niciunul, ci ambii. Nu un respect pretins, ci unul câștigat prin noțiuni factive. Vii. Vibrante. Reale. În general nu poți oferi celuilalt respect mai mare decât cel pe care îl ai pentru tine însuși. Iar asta se vede prin modul în care arăți, se simte prin atitudine, se aude prin ceea ce ai spus.

- **Acceptare reciprocă.** Cu minusuri și plusuri. Cu defecte și calități. Cu verzi și uscate. Dragostea le acceptă. Pe cele perfectibile se va lupta să le influențeze, pe cele înnăscute le va acoperi, atât în privat cât și în public. Acceptă părinții, natura, familia celuilalt. Și le însușește și le iubește.

- **Prețuire reciprocă.** Te prețuiesc pe tine, prețuiesc tot ce ține de tine: calități, studii, job, slujbă, familie. Atât de scump este partenerul tău cât preț pui pe el când îl descrii altora. Dacă îi convingi pe prieteni că este un nimeni, asta va fi. Dacă îl/o prețuiești ca prinț/prințesă, vei fi partener de viță nobilă.

- **Renunțare.** Nu veți experimenta niciodată unirea fericită dacă nu aveți disponibilitatea de a renunța la tabieturi personale, orgolii, mofturi, prejudecăți. Contopirea se face prin accepțiune comună. Iar accepțiunile sunt posibile după cât mai multă renunțare la sine.

- **Altruism.** Interesul personal încetează a mai fi o preocupare pentru mine. Interesul pentru binele, fericirea și confortul partenerului primează. Atunci el va adopta aceeași filozofie și amândoi ați pornit în zorile dragostei adevărate.

- **Slujire reciprocă.** Activitățile spirituale comune desăvârșesc relația de cuplu. Nu neapărat aceleași preocupări, dar aceeași undă spirituală. Relațiile de tip mixaj religios nu rezistă în timp. Și dacă rezistă, nu vor excela.

3. Dragostea este Dumnezeu. De aceea nu va pieri nicodată... (1 Cor. 13:8). Aici vorbim de grecesul *Agape*, specific lui Dumnezeu și care reprezintă dragostea care merge până la sacrificiu. Lucru demonstrat prin moartea Mântuitorului spre răscumpărarea noastră.

Richard Wurbrand spunea că „dragostea adevărată se scrie iubire, dar se citește sacrificiu”. Îmbolnăvește-te! Fii suferind! Să zaci! Dar nu ipohondru, ci atins de „virusul” iubirii adevărate. Și vei fi cu adevărat sănătos.

Să fii iubiți! Dar să fii iubiți cu adevărat! Eu sunt!

ONISIM BOTEZATU

„Vă rog fierbinte, fice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste!” (Cântarea Cântărilor 5.8)

Iubesc

Iubesc cu putere lumina
Și-o caut în zâmbet și flori,
Iubesc când îmi scaldă grădina
Și-o-mbracă în mii de culori.

Iubesc adierea șoptită
Și-al apelor susur suav,
Dogoarea din lanul de pită
Și macii cu lujer firav.

Iubesc, Doamne, lista-i...mai mare,
Iubesc încă multe și...mult,
Dar Tu mă ascultă cu răbdare
Și-apoi îmi faci semn să Te-ascult:

-Dar ploaia când vine-n rafale?
Dar vântul suflând nemilos?
Iubești tu noroiul din cale
Și gerul mușcând pân-la os?

-Mă zdruncină testul, Părinte,
Mă văd egoist și... naiv,
Îmi laud iubirea fierbinte,
Dar, totuși, iubesc...selectiv!

Ajută-mi să caut rodire
Și-n semeni să văd ce-i frumos,
Căci Tu ești și fi-vei iubire,
Iar eu sunt al Tău în Cristos!

SIMION FELIX MARȚIAN

Cugetări despre DRAGOSTE

„Dumnezeu este dragoste” (Ioan 4.16)
***

„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13.35)
***

„Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.” (Romani 5.5)
***

Nimic nu ne poate apropia atât de Dumnezeu și nimic nu ne face mai asemănători cu El ca dragostea.
(Ioan Gură de Aur)

***

Singură iubirea unește zidirea cu Dumnezeu și făpturile laolaltă în același cuget. (Talasie Libianul)

***

Să nu disprețuiești porunca dragostei, fiindcă prin ea vei fi fiul lui Dumnezeu.
(Maxim Mărturisitorul)